உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி எ.] 1918௵ ஜூன்௴ [பகுதி சு.

சாந்தோக்யோபநிஷத்து.

ஏழாவது பிரபாடகம்.

கண்டம் கரு.

ஆகாயத்தைக்காட்டிலும் ஸ்மரணம் (நினைப்பு) பெரிது. ஸ்மரணையிருக்கின் ஆகாயாதி பிரயோசனமாம். ஸ்மரணையில்லாவிடில் ஆகாயாதிகளை அறிதல் கூடாது. ஒருவர் சொல்லை மற்றொருவர் கேட்கமுடியாது. ஒன்றையறிந்து அந்தப்படி நடக்கமுடியாது. ஸ்மரணையினாலே தான் புத்திரன் பசு முதலானவற்றை அறியக்கூடும். ஆகவே ஸ்மரணையை உபாசி.

உ. ஸ்மரணையை விடப் பெரியது எது? என நாரதர் கேட்க, சனத்குமாரர் சொல்லுகிறார்.

கண்டம் கசு.

ஸ்மரணத்தைக்காட்டிலும் இச்சை பெரிது. இச்சையினாலேயே ஒன்றை ஸ்மரணஞ்செய்கிறான். வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்கிறான்

மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கு மூலம் விலை அணா 8.

கர்மங்களை நடத்துகிறான். புத்திராதிகளைப் பெறுகிறான். உலகங்களை அனுபவிக்கிறான். ஆகவே இச்சையை உபாசி.

௨. இச்சையைவிடப் பெரியது எது? என நாரதர் கேட்கச் சனத்குமாரர் சொல்லுகிறார்.

கண்டம் ௧௫

இச்சையைக்காட்டிலும் பிராணன் பெரிது. ஒருவண்டியின் சக்கரத்திலுள்ள குடத்திற்கு ஆரங்கள் எங்ஙனம் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ அங்ஙனமே இச்சை முதலிய சகலமும் பாயந்திருக்கின்றன. பிராணன் (மற்றவைகளை நோக்க) சுதந்திரன். பிராணன்போகிறது வருகிறது. தாய தந்தையர்களும் பிராணனே.

௨. தாய் தந்தையர்களை அவமரியாதையாகப் பேசின் பிராணனை உலகத்தினர் வைவர்.

௩. பிராணன் நீங்கின் தேகத்தை யெரித்து விடுவர். இக்காரியத்தை யாரும் தோஷமாகக் கொள்ளுகிறதில்லை.

௪. பிராணனே எல்லாமாயிருக்கிறது பிராணனே பெரிதென்று பார்த்து எண்ணி அறிந்து அனுபவிக்கிறவனே அவனே அதிவாதி *

கண்டம் ௧௬.

இவ்வதிவாதியும் நாமாதியை விரும்பி அதிவாதியே ஒழிய பரமார்த்தப்படி யன்று. எவன் சத்தியனோ அவனே பிரமஞானி, பிரமவித்து.

நாரதர்-என்னைச் சத்தியவாதியான அதிவாதியாக ஆக்கவேண்டும்.

சனத்குமாரர்-சத்தியமின்னதென் வறியவேண்டும்.

நாரதர்-அச்சத்தியத்தன்மை தங்களிடமே யறிய விரும்புகிறேன்.

கண்டம் ௧௭.

சனத்குமாரர்-விஞ்ஞானமெப்போது ஏற்படுமோ அப்போது சத்தியம் விளங்கும்.

---

* அதிவாதி எனபவன் ஆகாயாதிகளைக்காட்டிலும் பிராணன் உயர்ந்தவனென்று எண்ணுகிறவன்.

நாரதர்-விஞ்ஞானம் தங்களிடமிருந்தறிய விரும்புகிறேன்.

கண்டம் ௧௮.

சனத்குமாரர்-விஞ்ஞானம் மதியைக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

நாரதர்-மதியை அறிய விரும்புகிறேன்.

கண்டம் ௧௯.

சனத்குமாரர்-மதிக்குக் காரணம் சிரத்தை. சிரத்தையிருந்தால் தான் மனனஞ்செய்ய வேற்படும்.

நாரதர்-சிரத்தையை அறிய விரும்புகிறேன்.

கண்டம் ௨௰.

சனத்குமாரர்-சிரத்தைக்கு ஏதுவாயுள்ள நிஷ்டை புரியவேண்டும்.

நாரதர்-நிஷ்டையை யறிய விரும்புகிறேன்.

கண்டம் ௨௧.

சனத்குமாரர்-நிஷ்டைக்கு ஏதுவாகப் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பகிர்முகத்தில் விடாமல் அந்தர் முகமாக அடக்கும் கிருதிவேண்டும்.

நாரதர்-கிருதியை யறிய விரும்புகிறேன்.

மணவழகு.

நீதி.

பிதா ரட்சதி கௌமாரே
பர்த்தா ரட்சதி யவ்வனே
புத்ரோ ரட்சதி வார்த்தக்யே
நஸ்திரீ ஸ்வாதந்திரிய மாஹதி.

ஸ்திரீகளை இளமையில் மாதாபிதாக்களும், யௌவனத்தில் கணவனும் முதுமையில் புத்திரனும் காப்பாற்றுகிறபடியால், ஸ்திரீகளுக்கு எப்பொழுதும் ஸ்வாதந்திரிய மென்பது கிடையாது.

சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கம் விலை ரூபா 3—8—0.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமயம்.

தொகுதி - 7 - பகுதி 5 - பக்கம் - 109 - தொடர்ச்சி.

அதன் பின்னர், அங்ஙனம் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் விளங்கிநிற்கும் படிகம்போல இந்திரியங்களின் வண்ணமாய விளங்கிநிற்கும் நீ சித்தாய் வியாபகமாயிருக்குந் தன்மையுடையாய். எங்ஙனமெனின்:-சாக்கிராவஸ்தையில் இருக்கும்போது உன்னறிவானது கண் முதலிய பஞ்சேந்திரியங்களோடு கூடினால் காண்டல் கேட்டல் முதலிய செயல்களை யுடையனவாய் இருக்கின்றனவே அன்றி, சுழுத்தி அவஸ்தையில் இருக்கும்போது அக்கண் முதலிய இந்திரியங்கள் காண்டல் முதலிய செயல்களைச் செய்கின்றனவா? இல்லை. ஆகலான் அவ்விந்திரியங்களைச் சடமென்றும், அவ்விந்திரியங்களின்வழி உழல்கின்ற உன்னறிவைச் சித்தென்றும் அறிவாய்.

அஃதேபோல் கண் என்னும் இந்திரியம் காண்டல் ஒன்றேயன்றிக் கேட்டல், உண்டல், உயிர்த்தல், உற்றல் என்னும் ஐந்தொழிலையும் செய்கின்றனவா? இல்லை. அஃதேபோல் ஐந்து இந்திரியங்களும் தனித்தனி ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறியுந் தன்மையுடையன. ஆகலான் அவ்விந்திரியங்கள் ஏகதேச அறிவினை உடையன என்றும், உன் அறிவு கண்டறியவேண்டியவற்றைக் கண்ணாலும், கேட்டறியவேண்டியவற்றைக் காதாலும், உண்டறியவற்றை நாவாலும், உற்றறியவேண்டியவற்றை உடம்பாலும், உயிர்த்து அறியவேண்டியவற்றை நாசியினாலும் அறிகின்றன. ஆகலான் உன்னறிவு வியாபக அறிவு என்றும் அறிவாய்.

இனி வியாபக அறிவுடைய சித்தாகிய உனக்கு அவ்விந்திரியங்களான் ஆகக்கடவது ஒன்றின்மையான் உன்னை அவ்விந்திரியங்களுக்கு வேறு என்றறிவாய்.

தாயுமான சுவாமி பாடல் மெய்கண்ட விருத்தியுரை ருபா 3—8—0

இனி இந்திரியங்கள் சடமென்றும், உன்னைச் சித்தென்றும், அவை கள் ஏகதேச அறிவுடையன என்றும், நீ வியாபக அறிவுடையை என்றும் நீயே அறிந்தாயில்லை. இப்போது சிவசத்தாகிய நாம் உணர்த்த நீ [illegible]தனை. ஆகலின் உனக்கு ஆதாரமாய் இருப்பது நாம் என்று அறிவாய். ஒன்றுணர்த்துவதே சிவசத்தினியல்பு.

இங்ஙனம் அசத்தின் இயல்பும், சிவசத்தின் இயல்பும் உணர்த்திய பின்னர், உன்னறிவுக்கும் வேறாகக்கண்ட இந்திரியங்களோடு ஒற்றித்து விடயானந்தானுபவத்தில் இன்புற்றிருந்ததுபோல் இனி உன் அறிவுக்கு ஆதாரமாகக்கண்ட சிவசத்தியோடு ஒற்றித்து நின்று சிவானந்தானுபவத்தில் இன்புற்று வாழ்வாய என்று வாழச்செய்தலாம்.

(௯) ஆனந்தம் பொழிதலாவது:—(ஊசலானது கயிறற்றால் அவ்வூசலுக்குப் பூமி ஆதாரமாய் நிற்பதுபோல) அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்றும், ஆன்மாவாகிய தன்னை அவற்றிற்கு வேறென்றும் ஆசிரியன் உணர்த்த அங்ஙனம் உணர்ந்த வழி உணர்த்திய ஞானசொருபமாகிய பதியே தனக்கு ஆதாரமென அந்த ஞானசொரூபத்தில் நிலைபெற்று அவனது உபகாரத்தை நினைந்து நினைந்து களித்து நிற்ப-(கருடோகமும் பாவனை செய்யும் மாந்திரிகனுக்குக் கருடன் அவனுக்கு வேறுதலின்றி அவனிடத்தில் அத்துவிதமாய்த்தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவு செய்வதுபோல) இவனின் வேறுதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி இவனிடத்து மலங்கள் வந்து வருந்தாவண்ணம் அவை முழுவதும் நீக்கிச் சிவானந்தத்தில் அழுந்தி நிற்கச்செய்தலாம்.

(௰) மலங்கழுவி சீவன்முத்தராய் வைத்தலாவது:—என்பெம் பரமேஸ்வரன் இவ்வான்மாவாய்நின்ற முறைமையான்-ஆன்மாவினது யான் எனது என்னும் செருக்காகிய அழுக்கை அகற்றி தனது ஸ்ரீபாதத்தை அணைவித்து தன்னிடத்து ஏகனாகி நிற்க வைத்தலேயாம்.

அஃதாவது பெத்தநிலையில் இறைவன் ஆன்மாவினுடனாய் நிற்பினும் அவ்விறைவன் அவ்வான்மாவினின் வேறாகக் காணப்படுமாறின்றி அவ்வான்மாவேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழிநின்ற முறைபோல, இம்முத்திநிலையில் ஆன்மா அம்முதல்வனோடு உடனாய் நின்று அவ்விறைவனை யறியினும் அவ்விறைவனில் தன்னை வேறாகாணாது அவ்விறைவனோடு

திருத்தொண்டர் வெண்பா (திருத்துறளுத்தரார்த்தமுடன்) விலை அணா—1

ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்றலாகிய பணியில் வழுவாது யான் எனது என்னும் செருக்கற்று ஏகனாகி நிற்கப்பெறுவன். அங்ஙனம் நிற்கப்பெறின் அவ்வி றைவனும் இவன் செய்யும் இதம் அகிதங்களெல்லாம் தான் செய்யும் இதம் அகிதங்களென உடனாய் நின்று ஏற்றுக்கொள்வன்.

அங்ஙனம் ஏற்றுக்கொள்வதனால் ஆகாமிய கன்மத்தினால் ஆர்ஜிக்கப் படும் ஆர்ஜிப்பும், பிரார்த்தானுபவத்தால் அனுபவிக்கப்படும் சுக துக்க ரூபமாகிய பிரார்த்தானுபவமும் அவனைப் பாதிக்காமலும் வேதிக்காமலும் ஒழியும். அங்ஙனம் ஒழியவே ஏனைச் சஞ்சித வினையும் மாயையும் ஆணவ மும் ஆகிய குற்றங்கள் மூன்றும் இவனைப் பந்திக்கமாட்டாவாய் விட்டொ ழியும். அவை விட்டொழியவே அவன் சீவன் முத்தனாகவே நிற்கப்பெறு தலாமென்க.

(ஞ) ஆண்டுவரும் பிறப்பை அறுத்தலாவது.—இறைவன் காட்டும் உப காரத்தையே யன்றிக் காணும் உபகாரத்தையும் உடையவனென்று உணர் ந்து அவனோடு ஏகனாகி நிற்பதாகிய சீவன் முத்தி நிலை கூடப்பெற்ற இப் பிறப்பின்கண்ணே பிறப்பொழிந்த பின்னர் கூடும் பரமுத்தி அனுபவமா கிய சிவானுபவத்தைக் கூட்டுதலால் பிறப்பறுத்தலாயிற்றென்க.

அஃதாவது பரமுத்தியின்கண் அனுபவிக்கப்படுவதாகிய சிவானுபவ த்தை நிகழ்விப்பதாகிய இச்சையைக் கொண்டு இறைவனை இப்பிறப்பில் மறவாது, ஏத்துதலின் இப்பிறப்பினியல் ஒழிந்ததாயிற்றென்க.

எனவே கண்ணானது ஓர் உருவத்தைக் காண்பதில்லை. வேறு எப்படி காண்பதெனின்:-உயிர் அறிவானது ஓர் உருவத்தை இன்னதென்று தானே உணர்ந்து காட்டப் பின் காணுந்தன்மை யுடையது. அங்ஙனங் காணுந் தன்மையும் எவ்வாறெனின்:-கண்ணாற் காணவேண்டிய பொருளை உயிர் அக் கண்ணுடனாய் நின்று அப்பொருள் இன்னதெனக் கண்ணுக்குக் காட்டப் பின் கண்காணத்தொடங்கும். அங்ஙனங் காணுங்கால் அவ்வுயிர்கண் ணொளியோடேன் கலந்து அவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ் செயயும். காட்டும் உபகாரம், காணும் உபகாரமாகிய இவ்விரண்டும் உயிர்க்குத் தானே உள தானதன்று. மற்றென்னெனின் அவ்வுயிரினுள் இருக்கும ஈசன உயிர் விட யத்தை அறியும்படி அவ்வுயிரினுள் உடனின்று அறிவிக்க அவ்வுயிர் அறி விக்கின்றது. பின்னர் ஈசன் அங்ஙனம் அறிவித்தல் மாத்திரையேயன்றி அவ்வுயிர் உணர்வோடு கூட அத்துவிதமாய்ச் சென்று அறிதலுஞ்செய்து உபகரித்து வருகின்றான்.

இங்ஙனம் இறைவன் உயிருடன் அத்துவிதமாய் நின்று உபகரித்து வரும் முறைமையைக் கடைப்பிடித்து அதனை உயிர் அறிந்து கொண்டு நிற்ப, அத்தொடர்பு பற்றிய அம்முதல்வன் பின்னர் அவ்வுயிர் தனது திருவடிகளைத் தலைப்படுத்தற்கண் இச்சையை இடையறாது நிகழும் வண்ணம் செய்வன். அங்ஙனம்செய்யவே அவ்வறிவிச்சைகள் இரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேருதலின்றி முதல்வன் திருவடியின் இடத்தனவாய் அதனை விட்டுப் பிரியாது நிகழும். அங்ஙனம் நிகழவே சரீரம் ஒழிந்தபின் மலம் நீங்கிச் சுத்தனாய் நிற்கு முறைமையாகிய அது இப்பொழுது உடம்போடு கூடியிருக்கும்பொழுதே வந்து கூடப்பெறுவன. அங்ஙனம் கூடப்பெறுதலால் எல்லா மலங்களையும் இப்பிறப்பிலேயே நீத்தொழிந்து அவ்வறிவிச்சைகளோடு அம்முதல்வனது திருவடிகளைத் தலைக்கூடப்பெற்று அந்நிலையினின்றும் மாறுபடாத சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக்கொண்டு வாழ்தலேயாம்.

(கூ) * முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைத்தலாவது—சீவன் முத்தர்கள் தமது அறிவு இச்சை செயல்கள் மும்மலங்களின் வழி மயங்காது இறைவன் அருள் வசப்பட்டு அந்நிலையில் நின்று அனுபவிப்பதாகிய சிவானுபூதியாகிய தமது அனுபவமாக வாழும் இயல்புடையராகலான் அவ்வனுபவ முதிர்ச்சியான் அவர்களுக்கு அருளமேலிட அம்மேலீட்டான் சீவன் முத்தியின் அந்தமாகிய பரமுத்தி அனுபவம் கூடுதற்கிடமாகிய அன்பரிடத்தும், திருவேடத்தினிடத்தும், ஆலயத்தினிடத்தும் நீங்காத அன்பினை வைத்து வாழ்தலாமென்க.

எனவே காமுகனாவான் ஒருவன் ஒரு ஸ்திரீயினிடத்து அன்புடையவன் என்றால் அவளது சுற்றத்தாரையும், அவளது வேடத்தையும், அவளது உருவத்தையும் காண்புழியின் உண்டாகும் அன்பினளவுபத்தியே தெளியப்படும். அதுபோல சிவானுபவத்தையே தமது அனுபவமாகவுடையவர் என்றால் சிவானுபவச் செல்வர்களாகிய அன்பரிடத்துத் தமது அறிவும், திருவேடமுடையாரிடத்து இச்சையும், திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்க வுருவத்தினிடத்து செயலையும் வியாபரிக்கச்செயவர். செய்யவே அதனால் சீவன் முத்தர்க்கு அறிவிச்சை செயல்கள் ஏனைய விடயங்களிற் செல்லா தொழிந்தன என்பது திண்ணம்,

* முத்தாந்தம் எனவே பரமுத்திக்குமேல் முத்தி இல்லை என்பது பெறாம்.

அல்லலுடைம், செல்வப்பெருக்கம் உடையார்க்கு உண்டாகிய ஆண்பால் உடம்பு நோயின்றி வளரச்செய்யும் மருந்தும் ஆதல்போல அம்மூன்றிடத்தும் வழிபடுவதாகிய இவ்வழிபாடு மலவாசனை சிறிதுந் தாக்குதலின்றிச் சிவானந்தம் மேன்மேல் வளரச்செய்யும் சாதனமாதலும் உடைமையின் இவ்வழிபாட்டை விடாமற் கைக்கொண்டு பரமுத்தியனுபவமாகிய சிவானந்தத்தில் நீங்காது வாழ்வரென்பதாம்.

இனி, "உலகர் எலாம் மூர்க்கராகிப் பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இது என்ன பிராந்தே" என்றது என்னையோவெனின்:—

இத்திருவிருத்தத்தில் சித்தாந்தம், முத்தாந்தம், பித்தாந்தம் என மூன்றந்தங் கூறப்பட்டுளது. இம்மூன்றந்தமும் பெத்தாந்தமாயிருக்கின்ற ஆன்மாக்களை நோக்கியே யாம்.

எனவே ஆணவாதி மூவகைப்பாசத்துள் மாயா பாசத்துக்கு எல்லையாயிருக்கின்ற பிறவிக்கு அந்தமா (முடிவான எல்லையா)யிருப்பது எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் பேதமாயுள்ள எழுவகைப் பிறவிக் கடல்களே யாம். அப்பிறவிகளைத் தங்கட்கு எல்லையாகக்கொண்டு அதை விட்டு நீங்கும் கரை காணாது அதனுள்ளே யிருப்பவர்களாகிய ஆன்மாக்களை நோக்கியேயாம்.

இனி முத்தாந்தப் பாதம் எனவே எழுவகைப் பிறவிக் கடலுக்கும் அந்தம் (கரை)யாயுள்ளது முத்தி அந்த முத்தாந்தமாகிய முத்திக்கரையில் ஆன்மாக்களைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும் புணையாயுள்ளது இறைவனது பாதம் என்க.

இனி சித்தாந்தம் எனவே "மறையினால் அயனால் மாலால் மனத்தினால் வாக்கால் மற்றுங் குறைவிலா அளவினாலும் கூறொணாதாகின்ற" இறைவனது பாதத்தைக் காட்டவல்ல ஆகமநூலே சித்தாந்தம் என்னும் பெயருடைத்தென்க.

அஃதாவது சித்தாந்த சைவமொழிந்த ஏனைச்சமயிகள் தத்துவமது சித்த(அறிவா)ல் கூறப்படும் முடிவுரைகளை அந்தப்படுத்தும் (அடக்கும்) அஃதாவது பூர்வபக்ஷமாக்கும் முடிவுரை என்க. இதனை சிவஞான சித்தியார்-அ-ம்-சூத்திரம்-செய்யுள்-கரு-ல் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும் என்று கூறியவாற்றானறிக. .

மணவழகு சரித்திரம் (படத்துடன்) விலை அணா—4.

இனி, சித்தாந்தம் எனவே "இறைவன் அடிசேர்ந்தார் பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர், இறைவன் அடிசேராதார் நீந்தார்" எனவும் "கற்றதனாலாய பயன் என்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழாஅர் எனின்" எனவும் கூறிய உபதேசமொழிகளை நுனித்துணரும் உணர்வினால் தெள்ளிதின் உணர்ந்து பெத்தாந்தமாயிருக்கின்ற பிறவிக்கடலுக்குக் கரையாகிய முத்தாந்தத்தைச் சேருதற்குப் புணையாயுள்ள இறைவனது பாதத்தைச் சேருதற்கு வேண்டும் முடிபுரைகளைச் சித்தாந்தம் இனிதாக எடுத்துக்கூற அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம் தாபிமானங்கொண்டு பித்தமுடிவாகிய பித்துரைகளைப் பிதற்றும் பித்துரைகளாகிய சமயவுரைகளாமென்க.

சைவ சமயிகளே! சித்தாந்தத்திற்கூறும் சித்தாந்த வுரைகளன்றி ஏனையரது வுரைகளைப் பித்துரைகளெனவும், பாவப்பெருங்குழியில் வீழ்த்தும் பாவ வுரைகளெனவும் கண்டு ஒழுகுவீர்களாக.

(இன்னும் வரும்.)

கா. வ. ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை,
சித்தாந்தபோத ரத்னாகரம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருளிலக்கணத்தின் ஓர் பகுதி.

தொகுதி - எ - பகுதி - ௫ - பக்கம் - கசஅ - தொடர்ச்சி.

ஆகவே பற்றுவது இன்பமே ஆயினும், ஒருவன் கொள்வது காமம். அவன் பெயர் காமி, அவன் நோக்கம் ஊன் நோக்கம். அவன் இன்பம் மிருக சுபாவ இன்பம். அவன் வாழ்வு இம்மை இன்பவாழ்வு. மற்றொருவர் கொள்வது காதல், இவர் பெயர் காதலர், இவர் நோக்கம் உணர்ச்சி நோக்கம். இவர் இன்பம் மனித சுபாவ இன்பம். இவர் வாழ்வு மறுமை இன்ப வாழ்வு.

இன்னோர் உலக நடையை ஒட்டி ஒழுகுவார். இவர்களினும் மேம்பட்டோர் நாட்டார் நகைசெயவதைக் கவனிக்கமாட்டார்கள். பிறர் மதிப்பு அறியார். இவர்கள் பெயர் அருளாளர். இவர்கள் நோக்கம் அருள் நோக்கம். இவர்கள் இன்பம் கடவுள் சுபாவ இன்பம். இவர்கள் வாழ்வு பேரின்ப வாழ்வு. ஊன்முகப்பார்வை விட்டவர்கள் உள்முகப் பார்வை கொண்டவர் காலங்கடந்த பெரியாரவர்கள். செயற்கரிய செய்தவர்கள். "சிந்தை பரங்கொள நின்றவர்கள்" "உள்நிறை காதலோடும் ஒழுகுவர்" "புண்ணியப் பொருளாயுள்ளவர்" "முடிவிலா இன்பமான அன்பினை எடுத்துக்காட்டியவர்" "அன்பு பிழம்பாய்த்திரிவர்" கடவுளை "யல்லால் அறிவுறுமொழி" யுடையவர். செந்நின்ற மனப்பெரியோர். "அலகில் கலையின் பொருட்கு எல்லை ஆடுங்கழலே" எனத்தெளிந்த சிந்தையர். சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேர்ந்தவர். வேதங்கள் ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியன் தடக்கையின் நெல்லிக்கனி எனக்கு ஆயினன் என்று அனுபவிப்பர். இன்பப்பெருமான் தயாவான தத்துவன் அன்பருக்கன்பன். தானேயாகிய தயாபரன். பத்திவலையிற் படுவோன். உரை உணர்வு இறந்த ஒருவன். ஊனை நாடகம் ஆடுவித்தவன். கரம் குவிவார் உள்மகிழும் கோன். சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன். தாயிற்சிறந்த தயாவான தத்துவன். இன்ப ஊர்தி ஊற்றிருந்து உள்ளங்களிப்போன். ஏழை பங்காளன். விழுத்தொண்டர்க்கல்லால் தொடர்க்கரியவன். அன்பர்க்கு மெய்யான். தீர்ந்த அன்பாய அன்பர்க்கு அவரினும் அன்பன். சிந்தையே கோயில்கொண்ட எம்பெருமான்.

சித்தம் அழகியார். கண்ணுக்கினியார் பித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர். ஆகிய இவர் தொன்மைக் கோலமே கண்டுகளித்து சிரிப்பார் களிப்பார் திரண்டுதிரண்டு அவன் திருவார்த்தை விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவர்.

கங்கைச் சடை அழகும் திங்கட்கொழுந்தின் திருவழகும் கொன்றை மலர்த்தார் அழகும், தேர்ந்தவர்க்கும் நோக்கரிய நோக்கழகும் நன்னுதல் வில் பொட்டழகும் திரிபுண்டரத்தின் அழகும் தன் எழிலைக்கண்டவர்பால் அருள் ஊற்றுகின்ற கண் அழகும் நல்லவரை வாவென்றருளு மலர்வாயழகும் சங்கக்குழை அழகும் அன்பர்மொழித் தேன்பருகும் வள்ளைச்செவி அழகும், சைவ முதலாயத் தழைக்க அருள்சுரக்கும் திருமுகத்தின் அழகும் உள்ளங்குளிர உயிர்குளிர மெய்குளிரக் கொள்ளும கருணைக்குறிப்பழகும்

அழகச்சிரிப்பழகும், அருளின் திறத்துக்கு இலக்கியமாம் நீலமணிமிடற்றின் அழகும் அன்பர் மனம்போலும் வெண்ணீறு விளங்கும் தோள் அழகும் அண்டமெலாஞ் சத்தம் உறக்கூவும் ஒருமானேந்தும் செங்கை அழகும் ஆணவத்தின் கூற்றை அழிக்க ஒளிர்மழுவேந்தும் கை அழகும், அடியர் அச்சம் நீக்கும் அபயமலர் அழகும், அரவப்பூண், வெண்பொடி, என்பு மாலை மேவும் மார்பு அழகும், புலித்தோல் உடை அழகும், அன்பர் உள்ளம் கவரும் கழலழகும், செம்மைமணி மலையைச் சேர்ந்த மரகதம் போல் அம்மை ஒருபால் வாழ்ந்தருளழகும் பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் படித்தாலும் படிக்கப் பக்கநின்று கேட்டாலும் பரிந்து உள்ளுணர்ந்தாலும் ஈர்த்தாலும் பிடித்தாலும் கட்டி அணைத்தாலும் இத்தனைக்கும் தித்திக்கும். இத்தொன்மைக் கோலத்தை நினைந்து நினைந்து உணர்ந்து உணர்ந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அன்பே நிறைந்து நிறைந்து ஊற்றெழுங் கண்ணீரதனால் உடம்பு நனைந்து நனைந்து கடவுளின் பெருமையைச் சாற்றிட நினைத்திட மதித்திடச் சார்கின்றபோதெலாம் வாயெலாம் தித்திக்கும் மனமெலாம் தித்திக்கும் மதியெலாம் தித்திக்கும் மெய்யறிவெலாம் தித்திக்கும். அலகில் சோதியான் அம்பலத்தாடுவான் கழல்பேணுவர்.

" விண்ணெலாங் கலந்த வெளியில் ஆனந்தம்
விளைந்தது விளைந்தது மனனே
கண்ணெலாம் களிக்கக் காணலாம் பொதுவிற்
கடவுளே யென்றுநங் கருத்தில்
எண்ணெலாம் எண்ணி எழுதலாம் எழுதி
வத்தலாம் எடுத்தெடுத் தலவதே
உண்ணலாம் விழைந்தார்க்கு உதவலாம் உலகில்
ஓங்கலாம் ஓங்கலாம் இனியே. "

(இன்னும் வரும்.)

மோ. கந்தசாமி முதலியார், B. A.

பகவத்கீதார்த்த ஸங்கிரகம் விலை அணா—1.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவோஹம் பாவனை.*

முன்னுரை

அன்பர்காள் !

இப்பூமியின்கண்ணே இந்த யுகத்திலே இப்போது ஐரோப்பாவில் நடக்கும் பெரிய யுத்தம்போல் வேறொரு யுத்தம் நடக்கவில்லை. இப்போ யாவர் வாக்கிலும் இந்த யுத்தத்தைப் பற்றிய விசாரமும் பேச்சுமாகவே யிருக்கிறது. ஆயினும் ஆன்மகோடிகளெல்லாம் தத்தம் புலன் முதலிய தத்துவக்கூட்டங்களுடன் நித்தமுஞ்செய்யும் பிரபஞ்சப் போரைப்பற்றி உலகத்தார் அவ்வளவு விமரிசையாய்ப் பேசுவதில்லை. இதற்கு நியாயம் ஒரு கட்சி மற்றக்கட்சிக்குள்ளடங்கித் தமது போரை மும்முரமாய் நடத்தாது, வாளாவிருத்தலாலாம். ஐம்புலன்கள் அகங்காரம் முதலியனவே வெற்றியோடு விளங்கி கொடிது நிற்பதாலாம். இந்தப் பிரபஞ்சப் போரிற் பிரயோகிக்கவேண்டிய பிரதானமான ஆயுதம் ஞானம் என்னும் வாள். முரசப்பறை பிரணவம் சிரசைக்காக்கும் தொப்பி இளம்பிறை கவசம் அல்லது சட்டைவிபூதி. சத்துராதிகள் மாயப்படை

"ஞானவாளேந்துமையர் நாதப்பறை யறைமின்
மானமாவேறுமையர் மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆனநீற்றுக் கவசமடையப் புகுமின்கள்
வானநாடாள்வோநாம் மாயப்படைவா ராமே."—திருவாசகம்

இப்போரிலுள்ள சேனைகாருட வியூகமாய் வகுக்கப்பட்டது தொண்டர்கள் அக்கருடனது அலகுஆகிய அசிப்படை அல்லது முன்னணியாயும் பக்தர்கள் இருசெட்டைகளாகிய குழணியாயும் யோகிகள் மார்பு உதர

* யாழ்ப்பாணம் சைவசித்தாந்த மஹாசமாஜத்தின் 14-ம் வருடக்கூட்டத்தில் (1918 வைகாசி 4) பிறக்டர் (ஹைகோட் வக்கீல்) ஸ்ரீ க. சிவக்கொழுந்து அவர்கள் செய்த உபந்நியாசம்.

னாகிய பேரணியாரும் சித்தர்கள் வாளாகிய கடைக்கூழைப்படையாயும் உளர். இதனால தொண்டர்கள் மகாவீரரும் சித்தர்கள் வீரமில்லாதபடையும் ஆகின்றார்கள்.

"தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர் பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்டிறல் யோகிகளே பேரணியுந் தீர்கள்
திண்டிறற் சித்தர்களே கடைக்கூழை செல்மின்கள்
அண்டர்நா டாள்வோநா மல்லற்படைவா ராமே."—திருவாசகம்

இப்போரின் நோக்கம் புலன் அகங்காரம், காம குரோத லோப மத மாற்சரியம் முதலிய சத்துராதிகளால் உண்டாகும் பிறவிப்பிணியென்னும் சிறைத்தனத்தை நீக்கிச் சுயாதீனமென்னும் முத்தியைப் பெறுதலாம்.

இந்தப் போர்த்தொழில் வித்தைக்குரிய நூல் யாதோவெனின் இறைவனாலருளப்பட்ட வேதாகமங்களாம் இவற்றை முழுச்சேனையுங் கற்கமுடியாத படியால் சேனாதிபதிகளாகிய சமயாச்சாரிகள் முதலியோர் கற்றிருந்துசெய்யுங் கட்டளைகளாகிய போதனைகளுக்கு அமைந்து மற்றையோர் நடந்தால் வெற்றியடைவது திண்ணமாம்.

போர் வித்தை கற்று யுத்தப்பயிற்சி யில்லாதவன் சேனாபதியாயிருந்து ஒரு போரைச் சரிவர நடத்தி முடிக்க இயலாது, படிப்படியே யுத்தப் பயிற்சிசெய்து வரவேண்டியவனாயிருக்கிறான். அதுபோல மேற்படி நூல்கள் போதிப்பது, சரியை கிரியை யோகம் பயிற்சிசெய்து ஞானசாதனஞ் செய்யவேண்டுமெனம். இவற்றை முற்பிறப்பிலேனும் பயின்றவர்க்கே ஞானசாதனஞ் சித்தித்து முத்தியுண்டாம், . பிறவிப்பிணியுண்டென்பது அளவையானறியற்பாலது.

அளவை.

யாம் ஒன்றை அறிவது காட்சி மூலமாய் அல்லது அனுமானம் மூலமாய் அல்லது ஆப்தர்வாக்கியம் மூலமாயாம். புகையைக்கண்டு புகையின் குண்டு என்று அறிவது காட்சிப்பிரமாணத்தாலாம். புகையை மாத்திரங் கண்டு அக்கினி தோற்றாவிடினும் ஆங்கு அக்கினியுண்டென்றறிவது அனுமானப்பிரமாணத்தாலாம். அக்கினியில் நெய் முதலியனசொரிந்து மந்திர சகிதமாய் ஆகுதி செய்தால் பிதிருக்கும் பிரீதியுண்டாகுமென்றறிதல் ஆப்தர் வாக்கியத்தாலாம்.

Sivajnana Siddhiyar Rs. 3—0—0.

பிறப்பு அநேகம்.

நாம் அநேகம் பிறப்புப்பிறந்து வந்திருக்கின்றோம். இது பெரும்பான்மையும் ஆப்தர் வாக்கியங்களாலும் சிறுபான்மை அநுமானத்தாலும் அறியக்கிடப்பது. ஒரே வகுப்பான ஜீவர்களில் வெளிப்படையான காரணமின்றி உயர்வு தாழ்வு சுகதுக்காதிகள் தோன்றுவதாலும் கன்மானுபவம் அழியாது என்னும் தத்துவத்தாலும் புனர்ஜன்ம உண்மை அநுமானத்தாலறியப்படும்.

ஆப்தர் வாக்கியம் அநேகம் உண்டு. அவற்றிற் சில வருமாறு:—

" புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்
செல்லா அ நின்ற வித்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப்பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் "— திருவாசகம்

" துறக்கப்படாத உடலைத்துறந்துவெந் தூதுவரோடிறப்பன், இறந்தாலிருவிசும்பேறுவ னேறிவந்து பிறப்பன் பிறந்தாற் பிறையணிவார் சடைப் பிஞ்ஞகன்பேர், மறப்பன் கொலோ வென்றென்னுள்ளங் கிடந்து மறுகிடுமே." (இது பஞ்சாக்ஷர வித்தையுங் குறிக்குமாறு காண்க)

(அப்பர் சுவாமிகள்)

" புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா நின்னடி யென்மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரந்தர வேண்டும் " (அப்பர் சுவாமிகள்)

" அன்னையெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
வப்பனெத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
பின்னையெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
பெண்டிரெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ "

(திருவெண்காடர்)

"பெற்றலுத்தாள் தாயர் பிறந்தலுத்தேன் யானும்"—திருவெண்காடர்

" உறங்குவதுபோலுஞ் சாக்கா டுறங்கிவிழிப்பதுபோலும் பிறப்பு "

(திருக்குறள்)

Studies in Saiva Siddhanta Rs. 3-0-0.

"அவாவென்ப வெல்லார்க்கு மெஞ்ஞான்றுந் தவாஅ ப்பிறப்பீனும்வித்து"

(திருக்குறள்)

"பஹூனிமே வ்யதீதானி ஜன்மானி தவ சார்ஜுன
தான்யஹம்வேத சர்வாணி நத்வம் வேத்தபரந்தப"—கீதை.

நானும் நீயும் அநேகம் பிறப்புப் பிறந்திருக்கின்றோம் நீயறியாய் யானறிவேன்.

"முடியாப்பிறவிக் கடலுட்புகார்" (அருணகிரிநாதர்)

"எண்ணரிய பிறவிகளில் மானுடப்பிறவியே யாதினுமரிதரிதுகாண்
இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவிவாய்க்குமோ யாதுவருமோ அறிகிலேன்"

(தாயுமானவர்)

"மலத்துளதாம்" ... ... (சிவஞானபோதம்)

"நரத்வம் தேவத்வம் நகவன மிருகத்வம் மஸகதா பசுத்வம்
கீடத்வம் பவது விஹகத்வாதி ஜனனம்" (சங்கராச்சாரியர்)

முற்பிறப்பிருந்தாற் றெரியுமே என்பார்க்கு இப்பிறப்பிற் கருப்பாசயத்திலும் ஓராண்டுப்பிராயத்திலும் நடந்தவை தெரியுமோ எனக்கேட்டு அவர் சந்தேகம் தெளிவிக்கலாம்.

அப்படிப்பிறக்கும் உயிரின் சொரூபலக்கணம்.

உயிர் சார்ந்ததன் வண்ணமானது. பளிக்குபோன்றது. "பளிக்கு போன்றதன் றன்மையத்தன்மையா லுடல் பலவெடுத் துழன்றுய்"

(திருவாதவூரர் புராணம்)

உயிரானது சிவத்தையுமறியக்கூடும் பிரபஞ்சத்தையும் அறியக்கூடும்.

"சத்தேயறியாத சத்தில தறியா திருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மா"

(சிவஞானபோதம்)

ஆகையால் உள்ளத்திற பிரபஞ்சத்தைவைத்தாற் பிரபஞ்சமயமாகவும் சிவத்தைவைத்தால் சிவமயமாகவும் வருகிறது அவ்வுயிர். ஐரோப்பியரும் இவ்வுண்மையைக் கைக்கொள்ளுகிறார்கள். எவனை எனை என்ன நினைத்து வருகிறானோ அவன் அது அது வாகிறானும். உன் நண்பன் யாரென உரை நீ எப்படிப்பட்ட நீ யென யானுரைப்பேன் என்பதும் இதுவே. பிரபஞ்

சத்தொருதி பிறப்பிறப்புக்குட்பட்டது சிவம் பிறப்பிறப்புக்குட்படாதது ஆகையால் சிவமான சீவனுக்குப் பிறப்பு வாராது. சிவமாவது எப்படி யெனில்:

சிவோஹம் பாவனை

யாலாம். இப்பிறவித் துன்பத்தை நீக்குவதற்குச்சிவத்தை உள்ளத்தில் வைக்கச் சிவத்துக்கு உருவம் வேண்டப்படும். ஆன்மாவின் நன்மைக்காக நம்மை இப்படித் தியானஞ்செய்குக இதுவே நமதுஉருவம் என்று அந்தச் சிவமே வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார்.

“உருவமிலாறுக் குளதாமுருவம் புனற்கண் பனிக்கட்டியற்று” என உணரற்பாலது. சரியையில் சகளமாய் காயத்தான் மாத்திரமும், கிரியையில் சகளநிஷ்களமாய் காயத்தாலும் மனத்தாலும், யோகத்தில் நிஷ்களமாய் மனத்தான் மாத்திரமும், இவையெல்லாம் கடவுள் வழிபாட்டுக்காகச் சோபான முறைக்காகக் கொண்ட திருமேனி என உணர்ந்து ஞானத்தில் அறிவுத்தொழின் மாத்திரையால் வழிபடுவதுவே இங்கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

உருவத்து நின்ற மனமுருவ தருவத்துச் சித்திலக்கிற் பின் பயில்தலற்று என்பதாலுணர்க.

இனி நாம் எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் சிறப்பிலக்கணத்தால் சிவஞானபோதம் ௯-ம சூத்திரத்திருந்து பெறப்படுவது.

“சித்திருசாத்மனி திருஷ்ட்வேசம் தியக்த்வா விருத்திமரீசிகாம்
லப்த்வா சிவபதச்சாயாம் த்யாயேத் பஞ்சாக்ஷரீம் சுதி:”

எனவருஞ் சூத்திரம்

அதற்கு ஸ்ரீமெய்கண்ட சிவாச்சாரியர் செய்த மொழிபெயர்ப்பு வருமாறு:

“ஊனக்கண் பாசமுணராப்பதியை ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தைநாடி
யுராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசமொருவத் தண்ணிழலாம்
(பதிவிதியெண்ணு மஞ்செழுத்தே.”

சித்திர்சா ஆத்மனி திருஷ்ட்வேசம், ஈசனை ஞானக்கண்ணினாற் றன்னிற்கண்டு என்றும் இந்தப் பாகமே சிவோஹம்பாவனையை உணர்த்துகின்றது. சிவ-அஹம் பாவனை என்னைச் சிவமாய்ப் பாவித்தல் என்பதாம். இப்படிப் பாவிப்பதன் பயன யாதே,வெனின் மேற்சொன்ன சத்துராதிகள் வலிமைகுன்றிப் பின் காட்டுவார்கள் உயிருக்கு வெற்றியாகும் என்றே. இது அநுபவத்தாலும் அறியக்கிடப்பது.

இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் கருடோஹம்பாவனை என்பதும் ஒன்று. கருட அஹம் பாவனு என்னையான் கருடனாக மந்திர தியானத்தாற் பாவிப்பது. ஒருவன் கருட மந்திரத்தோடு தன்னைக் கருடனாகப்பாவித்து வந்த பயிர்ச்சி முதிர்ச்சியினால் விஷத்துக்குப் பார்த்தால் விஷம் உடனே நீங்குவது பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணத்தாலறியப்படுவது. இதுபோலவே சிவோஹம்பாவனையால் சீவனை பந்தித்திருக்கும் மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தை அடைவதாகும். இச்சாதனத்தைப் பற்றி ஆன்றோர் கூறியிருப்பது பல. சிலவற்றை ஈண்டுத் தருவாம்.

"காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி யிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீ ரமையவாட்டிப்
பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே"

(அப்பர் சுவாமிகள்.)

"உடம்பெனு மனையகத்துள் உள்ளமே தகழியாக
மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி
யிடம்படு ஞானத்தீயா லெரியெழ விருந்துநோக்கிற்
கடம்பமர் காளைதாதை கழலடி காணலாமே".

(அப்பர் சுவாமிகள்.)

"தந்ததுன் றன்னைக்கொண்ட தென்றன்னைச்சங்கராயார் கொலோ
சதுரர் அந்தமொன்றில்லா ஆநந்தங்கொண்டேன் யாதுநீ பெற்றனை
யென்பால்"—திருவாசகம்

"உயிராவண மிருந்துற்றுநோக்கி யுள்ளக்கிழியி னுருவெழுதி
யுயிராவண மிட்டுன்கைத் தந்தா லுணரப்படுவாரோ டொட்டிவாழ்தி"

(அப்பர் சுவாமிகள்)

கண்ணானது உயிராற் கட்டப்பட்டு நின்று தன்னையுங்காணாது அதுபோல் முதல்வன் மறைந்துநின்று காட்ட உயிர் தன்னையுங்காணாது முதல்வனையுங் காணாது தன்னிலேயே முதல்வனைக் காணப்பயின்றால் தன்னையுங்கண்டு முதல்வனையுங் காணும்.

"கன்னரொடில்லமுடையார் கலந்திடில் வெள்ளவெளியா மென்றுந் தீபர" வென்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களும் இதைக் குறிப்பன.

"த்யக்த்வா விர்த்திமரீசிகாம்" என்பது மேற்சூத்திரத்தின் மற்றப்பாகம்

இதனை ஸ்ரீமெய்கண்டார் தமது வார்த்திக உரையால் விரித்திருப்பதை உணரவேண்டியது.

"கண்டதை யன்றன்றென விட்டுக் கண்டசத்தா
லண்டனையான் மாவிலாய்க் குணரப்—பண்டணைந்த
வூனத்தைத் தான்விடுமா றுத்தமனி னெண்கருட
சானத்திற் றீர்விடம்போற் றூன" ... சிவஞானபோதம்

கண்டதை யன்றன்றென விடுதல் பின் வருவனற்றால் விளங்கக்கிடப்பது.

"மனோபுத்ய ஹங்கார சித்தானி நாஹம்;
நசசுரோத்ர ஜிஹ்வே ந ச கிராணநேத்ரே:
நசவ்யோம பூமிர்ந தேஜோந வாயு:
சிதாநந்தரூப; சிவோஹம் சிவோஹம்"

(சங்கராச்சாரியர் நிர்வாண ஷட்கம்)

அதன் மொழிபெயர்ப்பு:—

"மனமல்லேன் புத்தியல்லேன் சித்தமல்லேன்
மறவொரு ரகங்காரமல்லேன் மயக்குகின்ற
புனலல்லேன் பூதமல்லேன் பிராணனல்லேன்
பொருந்துமஞ்ச வாயுவல்லேன் சப்ததாது
கனபஞ்சகோச கன்மேந்திரிய மல்லேன
கடுமோக மதமாச்சரிய லோபமல்லேன்
நலமான நான்பொருளும் பாபபுண்ய
நானல்லேன சிதாநந்த சிவமேயானே"

"சுகதுக்க மந்த்ரமொடு தீர்த்தமல்லேன்
சொல்லியதோர் வேதமொடு யாகமல்லேன
தக்கவான வினைவுண்போன உண்பதுவுமல்லேன்
தரியாத மரணபயம் ஜாதிபேதம்
அகலாத அன்னைபிதாப் பந்துஜனம
மரியதொரு மித்ரனொடு குருவுஞ்சிஷன்
பகருபவ விகற்பமொடு விடுபந்த
பாசமல்லேன் சிதாநந்த சிவமேயானே"

சூத்திரத்தின் கடையபாகம் சிவோஹம்பாவனையினுல் ஒருக்கப்பட்ட உள்ளம் பழைய வாசனையால் பிரபஞ்சத்தை மீட்டுஞ்சாராது நிற்கும் பொருட்டுப் பஞ்சாக்ஷர செபம் முறைப்படி செய்யவேண்டும் என்றது. அண்டத்திலுளது பிண்டத்திலுமுளது. ஆகையால் இருதய கமலத்தில் சிவத்யான பூசிக்கத் தத்துவமசி முறையாகப் பஞ்சாக்ஷரத்தை வைத்து கமலமெனில் நாளம் எது இதழ்கள் எவை கேசரம் எது பொருட்டு எது வித்துக்கள் எவை என்ற வினாக்கள் நிகழ்வனவாகையா லவைக் குத்தரம் வருமாறு: நாளம் உந்தியிலிருந்து எட்டு விரற்கடைவை நீளமுள்ளது. அந்த நாளத்தில் பஞ்சவிதழ்களும் கன்மேந்திரியமைந்தும் ஞானேந்திரியமைந்தும் தன்மாத்திரை ஐந்தும் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் ஆகிய அந்தக்கரணம் நான்குமாகிய 24-தத்துவங்களும் சூக்குமமாயுள்ளன. அக்கமலத்தின் எட்டிதழ்களாவன வித்தியாகலை 7-சுத்த வித்தைகளும் அவ்விதழ்களுக்கு அவற்றின்கணுள்ள கேசரத்தில் (அல்லி) ஈசுரத் தத்துவமும் சதாசிவ தத்துவமும பொருட்டில் சத்தி தத்துவமும் பொருட்டின்கண்ணே பொருந்திய 51-பீஜங்களாகிய அக்ஷரங்கள் சிவதத்துவமும் ஆகிய இவ் முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும்மேல் சிவமுள்ளது என பர்திரத்துடன் தத்துவக் கூட்டங்களை நீக்கிச் சிவத்தைப் பூசிக்கவேண்டியது. "ஆறாறையு நீத்ததன்மேனிலையைப் பெறுவடியேன் பெறுமா றுளதோ"—என்பது

(கந்தரனுபூதி)

(ஷட்த்வா சிவமதச்சாரம் என்ற பாகத்தை ஈண்டுவிரிக்கிற் பெருகுமென விடுத்தாம்)

இருதய கமலம்.

எமது சாஸ்திரங்களில் இருதயகமலம் எனக் கூறியிருப்பதன் காரணமறியும்படி சிறிது ஆராய்ச்சி செய்தேன். தற்காலம் அங்காதிபாத சாஸ்திரத்தில் ஐரோப்பாவிற் றனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமிலலாத ஒருபண்டிதர் (Encyclopædia) என்ற கிரந்தத்தில் எழுதியிருக்கிறார்

இருதயத்தை அவர் விவரித்திருப்பதை ஈண்டு அன்பர்களுக்கு அறிவிக்கிறேன். அதாவது பொருட்டை (Auricle) என்றும் அதன்மேல் வெளியை (Ventricle) என்றும் கேசரத்தை சிப்புவடிவாயிருக்கிறதென்றும் நாளத்தை (Aorta) என்றும் விவரித்திருக்கிறது. விசேஷமாய் கேசரத்தைச் சிப்புப்போல் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க மிக அதிசயமாயிருக்கிறது. என்னே! எமது மேதாவிகள் தாமரைமலரின் கேசரம்போலிருக்கும் என்றதை அநாகரிக ஐரோப்பிய சாஸ்திரி சிப்புபோலிருப்பதென்று சொல்லியிருக்கிறார். எமது ஆன்றோர்க்குக் கரதலாமலகம்போற

றெரிந்த இந்த இரகசியங்களை ஐரோப்பியர் அறியார். அக்கேசரத்தில் ஈசர தத்துவம் சதாசிவ தத்துவமுட னுள என்றும் மற்றைப்பாகங்களில் மற்றைத் தத்துவங்கள் உள என்றும் எமது மேதாவிகள் அறிந்தார்கள்.

யாஞ் செய்யவேண்டியது.

பிணியாளி பிணியைத்தீர்க்க முயலானாயின் அவனுக்கு நாசமுண்டாவதுடன் மற்றையோர் அவனை மூடன் அல்லது பித்தன் என்பாருமன்றோ. ஆகையால் யாம் எமது சத்துராதிகளாகிய புலன் மனம் அகங்காரம் முதலியவற்றை அடக்கிச் சிவத்தை அடைய விரைந்து முயலவேண்டும். தெய்வத்தாலாகாதெனினும் முயற்சிதன் மெய்வருந்தக் கூலிதரும் செயற்கரிய செய்வர் பெரியர் சிறியர் செயற்கரிய செய்கலாதார். இதற்கும் நமக்கும் வெகுதூரம் என்றுபின்போட்டுவைப்பது சரியன்று. "மகன் மணம் பின்னோரு செய்வமெனி னன்னுன் மகன் மணமுமாகுந்தடை" "அன்றறிவா மென்னாதறஞ்செய்க" அப்படிச் செய்யாதிருப்பது குற்றமென ஆன்றோர் கூறினர்.

"வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றாய் யாழாமே காப்பானை யேத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே"

(திருவாசகம்)

"இப்பிறவியென்னு மோரிருட்கடலுண் மூழ்கியே
யானென்னு மகரவாய்ப்பட்" ... (தாயுமானவர்)

"தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார் மற்றெல்லாரு
மவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு" .. (திருக்குறள்)

"தந்தைதாய் தமர்தாரங்களென்னு மிவையெலாஞ் சந்தையிற்கூட்டம்"

(தாயுமானவர்)

"தந்தையார் தாயாருடன்பிறந்தார் தாரமார் புத்திரரார் தாந்தமாரே
வந்தவா றெங்ஙனே போமாறேதோ" (அப்பர் சுவாமிகள்)

"அத்தமும் வாழ்வு மகத்துமட்டே" ... (திருவெண்காடர்)

"மனையாளும் மக்களும் வாழ்வும் தனமும் தனவாயின் மட்டே"

(திருவெண்காடர்)

"மண்ணிலிருவினைக் குடலாய் வானிரயத் துயர்க்குடலாய்"

(புராணம்)

ஸ்ரீ ந. சிவக்கொழுந்து.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாம்ஸ போஜனக் குறைவும் மரக்கறி ஆகார உயர்வும்.

தொகுதி - 7 - பகுதி 4 - பக்கம் - 95 - தொடர்ச்சி.

ப்ரொபஸர் வில்லியம் லாரன்ஸ் என்பவர் கூறுகிறார்: ''மனிதனுடைய பற்கள், மாம்ஸ பக்ஷணஞ்செய்யும் மிருகங்களுடைய பற்களுக்குச் சிறிதேனும் ஒத்திருக்கவில்லை.''

ப்ரொபஸர் ஜான் ரே, எப். ஆர். எஸ். என்பவர் கூறுகிறார்: ''உண்மையில் மனிதன் மாம்ஸ பக்ஷணஞ்செய்யும் மிருகமாக உண்டாக்கப்படவில்லை.''

டாக்டர் ஸில்வெஸ்டர் க்ரஹாம் என்பவர் சொல்லுகிறார்: ''கம்பாரடிவ் அனடமி என்னும் சாஸ்திரமானது பழங்கள், விதைகள், சர்க்கரை தரும் காய்கறிபதார்த்தங்களாகிய இவைகளைத் தின்று ஜீவிப்பதற்கு உண்டாக்கப்பட்ட பழம் தின்னி மிருக வகுப்பில் சேர்ந்தவன் மனிதன் என்று நிரூபிக்கிறது.''

ஸ்வீடன் தேசத்துப் பெரிய விஞ்ஞான சாஸ்திரியும் இயற்கைத் தத்துவ சாஸ்திரியுமாகிய லின்னகஸ் என்பவர் கூறுகிறார்: ''மனிதனுடைய தேகப் புற அவயவக்கட்டையும், உள்ளமைதியையும் மற்ற மிருகங்களின் தேகக்கட்டோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது, பழங்களும் தீஞ்சுவையுடைய காய்கறி வர்க்கங்களும் அவனுடைய இயற்கை உணவென்று, அவை காட்டுகின்றன.

தேகதத்துவ சாஸ்திரமாகிய பிஸியாலஜியில் மஹாநிபுணராய் விளங்கும் வர்ச்சோ (Virchow) என்பவர், ''இனி காய்கறி புசிப்பவர்களுடைய நாளாகத்தானிருக்கும்'' என்றார்.

ஹெக்கல் என்பவரும் ஹக்ஸ்லி என்பவரும் டார்வின் என்பவரும் மேற்குறித்த கொள்கைகளையே ஒப்புக்கொண்டு, மனிதனுடைய தேகக் கட்டு பெரும்பாலும் பழம், கொட்டை முதலியவைகளைத் தின்னும் வாலில்லாக் குரங்குகளின் தேகக்கட்டையே ஒத்திருக்கிறதென்று கூறுகிறார்கள்.

மேற்கூறியவற்றால், மனிதன் தேகக்கட்டு மாமஸ போஜனத்திற்கே இசைந்ததென்று கொள்வது பிசகு என்பது நன்றாய் ஏற்படுகிறது. (மஹாதேவ் கன்தாரியாகர் வியாசத்தைப் பார்க்க.)

இரண்டாவது—சைவ ஆகாரத்தில் நம் தேகத்திற்கு வேண்டிய மூலாதாரங்கள் நன்கமைந்திருக்கின்றனவா என்பது.

தேகத்திற்கு வேண்டிய முக்கிய ஆகார வஸ்துக்கள்:—

1. ப்ரோடீட் (Proteid) என்னும் தசையுண்டாக்கும் வஸ்துக்கள்.

2. கார்போஹைட்ரேட் (Carbo-hydrates) என்னும் சர்க்கரை தரும் வஸ்துக்கள்.

3. கொழுப்புதரும் வஸ்துக்கள் (Fats)

4. நீர், உப்பு தரும் வஸ்துக்கள்—இவைகளே.

இவற்றில் முதலாவது ப்ரோடீட் என்னும் தசைதரும் வஸ்துக்கள் தேகத்திற்கு வெகு முக்கியமானவை. அவை மாம்ஸத்தில் தான் அதிகம் இருக்கின்றனவென்றும், அதனால் மாம்ஸம் சாப்பிடுவது அத்யாவஸ்யமாகின்றது என்றும், இந்த ப்ரோடீட் என்னும் வஸ்துக்கள் காய்கறி பதார்த்தங்களில் அவ்வளவாக இல்லையென்றும் சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இது தப்பான கொள்கை. பட்டாணி, கொட்டை தினுசுகள் பாற்கட்டி முதலிய வஸ்துக்களில் அவை மாமிசத்தில் காட்டிலும் மலிந்து கிடக்கின்றன என்று ஏற்படுகின்றது. அல்லாமலும் ஆகாரத்தில் இருக்கவேண்டிய இரண்டாவது மூலாதாரப் பொருளாகிய கார்போஹைட்ரேட் என்பது மாமிச உணவிற் கிடையவே கிடையாது. இது தானியராசிகளில் ஏராளமாய இருக்கின்றன. இது தேகத்திற்கு மிகவும் அத்யாவஸ்யமானது. இது மாமிச உணவில் வெகு சிறிதும் காணப்படாமையால், மாமிச உணவின் குறைவும் சைவ ஆகாரத்தின் பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன. முதல் கூறிய ப்ரோடீட் என்னும் தசைதரும் வஸ்துக்களும் சைவ ஆகாரத்தில் சுத்தநிலைமையிலிருக்கின்றனவென்றும், மாம்ஸ ஆகாரத்தில் அவை

கள் அழிந்து ஒருவாறு கெடுதலுற்று ஹீனஸ்திதியிலிருக்கின்றனவென்றும் தெரிகிறபடியால், சைவ ஆகாரமே அதியுன்னதமானதென்று சொல்வதில் வெகு சிறிதும் ஆக்ஷேபனையில்லை. கொழுப்புதரும் வஸ்துக்கள் இரண்டிலுமிருக்கின்றன. உப்பு தரும் வஸ்துக்கள் இரண்டிலுமிருக்கின்றன. அல்லாமலும் மாம்ஸத்தில் நீர் அதிகமாயிருப்பதால், தேகபோஷணை செய்வதற்குவேண்டிய சக்தியை அஃது உடைத்தாயிருக்கவில்லை.

மேற்கூறியவை யல்லாமலும் மாம்ஸமே சாப்பிட்டு, மரக்கறியாகாரமில்லாமலே ஒருவனிருப்பானாயின், ஸ்கர்வி (Scurvy) என்னும் கொடிய நோய்க்கு அவன் உட்பட்டு, ஆவி துறக்க நேரிடுகிறது. ஆகையால், மாம்ஸ மில்லாமலே ஒருவன் காலம தள்ளலாமே ஒழிய, மரக்கறி ஆகாரமில்லாமலே ஒருவன் உயிர்வாழுவது அனேகமாய அசாத்தியமாகின்றது.

(இன்னும் வரும்.)

தி. பக்தவத்ஸலம் பிள்ளை, B. A, M. P. P. I,

சமாச்சாரங்கள்.

—:O:—

மணிமங்கலம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பக்தஜன சபை:—ஜூன் மீ 23, 24, 25-தேதிகளில் இருபத்தேழாவது வருஷ மஹோற்சவம் இச்சபையில் நிறைவேறியது. சித்தாந்த சரபம்-அஷ்டாவதானம்-சிவஸ்ரீ-கலியாண சுந்தர யதீந்திர சுவாமிகள் அக்கிராசனராக வீற்றிருக்கப் பல வித்துவ சிகாமணிகள்-பற்பல உபந்நியாசங்களும், பிரசங்கங்களும் செய்தனர். ஸ்ரீமதி அகிலாண்டநாயகியம்மாள் என்னும் பெண்மணியால் ஜீவகாருண்ணியம் எனும் விஷயம் சொல்லப்பட்டது;

தேவகோட்டை சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கம்:—ஜூன் மீ 7, 8-தேதிகளில் இச்சங்கத்தில் ஸ்ரீலஸ்ரீ-அம்பலவாண நாவல சுவாமிகள் அக்கிராசனம் வகிக்க பற்பல பண்டிதர்களாகிய அறிஞர்கள் அனேகமான அரிய உபந்நியாசங்களை செய்தனர்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம்:—ஜூன் மீ 12உ தெய்வச் சேக்கிழார் பெருமான் குருபூசையானது, சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சிகாமணிகள் பலர் ஒருங்குகூடி பற்பல மஹோபந்நியாசங்கள் சமாஜத்தில் செய்ய நிறைவேறியது.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் 1918௵ மே௴ வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	பை.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	பை.
1918௵ ஏப்ரல்௴ 30௳ இருப்பு ...	144	14	1	லிகிதர் சம்பளம் ...	20	0	0
ஆயுள் சமாஜிகர் சந்தா ...	20	0	0	அச்சுக்கூலி ...	7	8	0
சாமாஜிகர் வருட சந்தா ...	198	8	0	தபால் செலவு முதலியன ...	3	15	3
பழைய பிரதிகள் விற்பனை ...	0	3	0		31	7	3
				மே௴ 31௳ இருப்பு...	*327	1	10
				*ஆயுள் சமாஜிகர் சந்தா ரூபா 600-0-0			
ஆக மொத்தம்...	358	9	1	ஆக மொத்தம்...	358	9	1

K. Kuppusami Mudaliar, *Ag. Secretary.*

W. T. Govindaraja Mudaliar, *Treasurer.*

M. Kandasawmy Mudaliar, B.A. *Auditor.*